

ד', וְעֵיילָא בָּאת ה', וְנִפְקַת לְגַבְיָהּ, וְחֻדְוָה אֲשֶׁתָּלִים מִכָּל סְטָרִין, בְּלֹא קְטָרוּגָא אַחְרָא, וּבְלֹא עֲרַבּוּבֵיא.

הָבֵא אִית לְאַסְתְּפָלָא, בְּשַׁעְתָּא דְאַמְרַת מְשַׁכְנֵי, אִיהוּ א', וְאִיהִי ת'. וּבְשַׁעְתָּא דְאַמְרַת אַחְרִיף נְרוּצָה, אִיהִי ב', וְאִיהוּ ש'. וּבְשַׁעְתָּא דְאַמְרַת נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, אִיהוּ ג', וְאִיהִי ר'. וּבְשַׁעְתָּא דְאַתְיָא נְחֹשׁ, כַּד אַמְרָה נְזַפְיָרָה דוּדִיף מִיַּיִן, אִיהִי ד', וְהִהוּא מְקַטְרְגָא ק'. כָּל דָּא, אֲמַאי מִתְחַלְפֵי אֶתְוּוֹן מְאַתֵּר לְאַתֵּר, אִיהוּ אֶתְחַלֵּף בְּאַתְוּוֹן אַחְרַנִּין, וְאִיהִי אֶתְחַלְפֵּת בְּאַתְוּוֹן אַחְרַנִּין.

אַדָּא, בְּשַׁעְתָּא דְאַמְרַת מְשַׁכְנֵי, לִית אֶת דְאַמְשִׁיף לָהּ, בַּר דָּא א'. דְאִיהִי אֶת דְנַהֲרָא בְּסִטְרָא דְאוּר קְדָמָא, רְזָא דִימִינָא, דְהָא יְמִינָא מְקַרְבַּת תְּדִיר, וְאַתְקִיף בָּהּ, לְאַמְשַׁכָּא לָהּ לְעֵילָא. וּבְגִין כֵּן אִיהוּ א', וְאִיהִי ת', דְאִיהִי מִתְקַשְׁטָא בְּכָל סְטָרִין, בְּגִין לְסַלְקָא לְעֵילָא, מְשַׁבַּחַת וּמְהַדְרַת לְאַתְעָרָא לְעֵילָא.

וּבְשַׁעְתָּא דְאַמְרַת אַחְרִיף נְרוּצָה, הָא כָּל אֵינּוֹן אוּכְלוּסִין (דף פב ע"ב) פְּנִימָאן דִּילָהּ, דְאֵינּוֹן גּוּפָא, נְטִלָה לְגַבְיָהּ, וְאִיהִי בֵיתָא לְקַבְלָא אוּכְלוּסָהָא, וְלַעֲאֲלָא לֹוֹן לְגַבֵּי מְלָפָא. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (תהלים מה טו) בְּתוּלוֹת אַחְרִיָּה רְעוּתִיָּהּ וּגּוֹ'. וְעַל דָּא אִיהִי ב'. וְאִיהוּ אֶתְעֵטֵר בְּשִׁי"ן, וּפְתַח הַיְכָלִין דְאֵינּוֹן חֻדְרֵי מְלָפָא, לְקַבְלָא לָהּ וּלְאַעֲלָא לָהּ לְגַבְיָהּ.

וּבְשַׁעְתָּא דְאַמְרַת נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, הָא חֻדְוָא דְצַדִּיקֵיא, דְאַזְדַּמֵּן לְמַחְדֵּי לָהּ. וְעַל דָּא אִיהוּ ג', וְאִיהִי ר', אֶתְתַקְנַת אִיהִי בְּלַחֻדְהָא, וְאַתְפָּרְעָא לְגַבְיָהּ, לְנִטְלָא חֻדְוָה דְהִהוּא אֶתֵּר, כְּאַתְתָּא דְאַתְפָּרְעָא לְאַשְׁתַּמְשָׂא בְּבַעֲלָהּ.

לְאוֹת ה' וְיוֹצֵאת אֵלָיו, וְהַשְׁמָחָה נִשְׁלַמַת מִכָּל הַצְּדִדִים, בְּלִי קְטָרוּגָא אַחַר וּבְלִי עֲרַבּוּבֵיא.

כָּאן יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל, בְּשַׁעְתָּא שְׁאוּמְרַת מְשַׁכְנֵי, הוּא א', וְהִיא ת'. וּבְשַׁעְתָּא שְׁאוּמְרַת אַחְרִיף נְרוּצָה, הִיא ב' וְהוּא ש'. וּבְשַׁעְתָּא שְׁאוּמְרַת נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, הוּא ג' וְהִיא ר'. וּבְשַׁעְתָּא שְׁבָא הַנְּחֹשׁ, כְּשְׁאוּמְרַת נְזַפְיָרָה דְדִיף מִיַּיִן, הִיא ד', וְאוֹתוֹ הַמְקַטְרְגָא ק'. כָּל זֶה לְמָה מִתְחַלְפּוֹת הָאוֹתִיּוֹת מִמְקוֹם לְמִקְוֹם? הוּא מִתְחַלֵּף בְּאוֹתִיּוֹת אַחְרוֹת, וְהִיא מִתְחַלְפֵּת בְּאוֹתִיּוֹת אַחְרוֹת?

אַדָּא, בְּשַׁעְתָּא שְׁאוּמְרַת מְשַׁכְנֵי, אֵין אוֹת שְׁמוֹשְׁכַת אוֹתָהּ פָּרַט לְזוֹ א'. שְׁהִיא הָאוֹת שְׁמַאֲרָה בְּצַד הָאוּר הָרֵאשׁוֹן, סוּד הַיַּמִּין, שְׁהִרֵי הַיַּמִּין תְּמִיד מְקַרְבַּת, וּמְחַזֵּיק בָּהּ לְהַמְשִׁיכָה לְמַעְלָה. וּמִשׁוּם כֵּן הוּא א' וְהִיא ת', שְׁהִיא מִתְקַשְׁטֵת בְּכָל הַצְּדִדִים, כְּדִי לְעַלּוֹת לְמַעְלָה, מְשַׁבַּחַת וְחוֹזְרַת לְהַתְעוֹרֵר לְמַעְלָה.

וּבְשַׁעְתָּא שְׁאוּמְרַת אַחְרִיף נְרוּצָה, הִרֵי כָּל אוֹתָם הַהִמּוֹנִים הַפְּנִימִיִים שְׁלָהּ, שְׁהֵם הַגּוּף, לוֹקַחַת אֵלֶיהָ, וְהִיא הַבֵּית לְקַבֵּל אֶת אוּכְלוּסִיָּהּ וּלְהַכְנִיסָם לְמַלְךָ, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (תהלים מה) בְּתוּלוֹת אַחְרִיָּה רְעוּתִיָּהּ וּגּוֹ'. וְעַל זֶה הִיא ב'. וְהוּא מִתְעֵטֵר בְּשִׁי"ן, וּפּוֹתַח הַהֵיכָלוֹת שֶׁל אוֹתָם חֻדְרֵי הַמְלָךְ, לְקַבֵּל אוֹתָהּ וּלְהַכְנִיסָהּ אֵלֵיהֶם.

וּבְשַׁעְתָּא שְׁאוּמְרַת נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, הִרֵי שְׁמַחַת הַצְּדִיקִים שְׁהַזְדַּמֵּן לְשַׂמַּח אוֹתָהּ. וְעַל זֶה הוּא ג' וְהִיא ר'. הַתְּתַקְנָה הִיא לְכַדָּה, וְנִתְגַלְתָּה אֵלָיו, לְטַל שְׁמַחָה בְּאוֹתוֹ הַמְקוֹם, כְּמוֹ אִשָּׁה שְׁמַתְגַּלִּית לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּבַעֲלָהּ.

וּבְשִׁעָה שְׂאוּמֶרֶת נִזְפִירָה דוֹדֶיךָ מִיָּין, מִתְקַרֵּב אוֹתוֹ הַמְקַטְרֵג. וְכִיּוֹן שְׂרוּאָה אוֹתוֹ, נַעֲשִׂית עֲנִיָּה, בְּסוּד הָאוֹת ד', כְּדִי שְׂלֵא יִטְמֵא הַמְקַדֵּשׁ. וְאוֹתוֹ הַמְקַטְרֵג פּוֹשֵׁט זָנְבוֹ בְּשִׂמְחָה לְקַבֵּל מַעֲנוּגֵי הַשְּׂמִחָה, וְעַל זֶה ק'.

עַד שְׂאוּמֶרֶת מִישְׁרִים, וּמִתְגַּלְהָ יָן, וְהַמְקַטְרֵג הֵהוּא בּוֹרֵחַ. וְהִיא בָּאָה וּמִתְעַבְרַת מֵהָאוֹת ד', וְנִכְנַסֶּת לְאוֹת ה', וְאִז מִתְגַּלִּים הַמִּישְׁרִים. ה"ץ הֵנָּה מִישְׁרִים, ו"ף הֵנָּה מִישְׁרִים.

וְעַל זֶה מִתְחַלְפוֹת הָאוֹתִיּוֹת מִמְקוֹם לְמְקוֹם וּמִדְרָגָה לְדְרָגָה, וְהַכֵּל בְּסוּד שֶׁל אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה. אֲשֶׁרֵי הָעַם הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהֵם נִדְבָקִים בְּמַלְךְ הָעֲלִיּוֹן, וְהַכֵּל הַתְּתַקֵּן בְּשִׁבְלֵם.

שְׂמַח רַבִּי שְׂמֵעוֹן. אָמַר לוֹ אֵלֶיהוּ, רַבִּי, פִּתַּח פִּיךָ וַיֵּאִירוּ דְבָרֶיךָ לְפָנַי עֲתִיק הַיָּמִים. פִּתַּח רַבִּי שְׂמֵעוֹן וְאָמַר, אִם נוֹחַ לְפָנַי מִרְשָׁאֵשׂאֵל מִמֶּנּוּ שְׂאֵלָה? אָמַר לוֹ, רַבִּי, הַקֶּשֶׁר שֶׁל הַשְּׁלֵטוֹן בְּחֻקֵּי הָאוֹרוֹת מֵהוּ?

אָמַר לוֹ: זֶהוּ שְׂפָתוֹב מְשַׁכְּנֵי אַחֲרֵיךָ נְרוּצָה, שֶׁהָרִי בְּמְקוֹם שֶׁהוֹלֵךְ הַשְּׁלֵטוֹן שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁם כָּלֵם הוֹלְכִים וְנִמְשָׁכִים אַחֲרָיו. כַּעַת, רַבִּי, אָמַר דְּבָרֶיךָ וְסִדֵּר אֶת כָּלֵי זֵינְךָ.

פִּתַּח וְאָמַר, מְשַׁכְּנֵי אַחֲרֵיךָ נְרוּצָה הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו. כְּתוּב (תְּהִלִּים 130) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַר יְהוּדָה. בֹּא וּרְאֵה, דָּוִד הַמֶּלֶךְ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתְּרַצָּה בּוֹ יוֹתֵר מִכָּל מַלְכֵי הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂנֵאָמַר (מְלָכִים-א-ח) וְאֶבְחַר בְּדָוִד לְהִיּוֹת עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל. מֵהַטְּעַם?

מִשּׁוּם שְׂדוּד, מִיּוֹם שֶׁהִיָּה הוֹלֵךְ אַחֵר הַצֵּאֵן בְּמִדְבַר, הִיָּה מִסְתַּכֵּל מְשַׁבַּח וְאוֹמֵר (תְּהִלִּים ח) כִּי אֶרְאֶה

וּבְשִׁעָתָא דְאַמְרַת נִזְפִירָה דוֹדֶיךָ מִיָּין, אֲתִקְרִיב הֵהוּא מְקַטְרֵגָא, וְכִיּוֹן דְחִמַּת לִיָּה, אֲתַעְבִּידַת מִסְפְּנָא, בְּרִזָּא דְאֵת ד', בְּגִין דְלֵא יִסְתָּאֵב מִקְדֵּשָׁא. וְהֵהוּא מְקַטְרֵגָא פְּשִׁיט זָנְבֵיהּ בְּחִידוֹ, לְקַבֵּל מַעֲנוּגֵי דְחִדּוּא, וְעַל דָּא ק'.

עַד דְאַמְרַת מִשְׁרִים, וְאֲתִגְלִיָּא יָן, וְהֵהוּא מְקַטְרֵגָא עֶרְק. וְאִיְהִי אֲתִיָּא וּמִתְעַבְרָא מֵאֵת ד', וְעֵיילַת בָּאֵת ה'. וְכִדִּין אֲתִגְלִיָּין מִשְׁרִים. ה"ץ, הָא מִשְׁרִים. ו"ף, הָא מִשְׁרִים.

וְעַל דָּא, מִתְחַלְפֵי אֲתוּוֹן, מֵאֵתֵר לְאֵתֵר, וּמִדְרָגָא לְדְרָגָא, וְכוּלָּא בְּרִזָּא דְאַתוּוֹן דְאוֹרִיָּיתָא. זְכָאִין עֲמָא קְדִישָׁא, דְאִינּוֹן מִתְדַבְּקֵי בְּמַלְכָּא עֵילָאָה, וְכוּלָּא אֲתַתְּקֵן בְּגִינֵיהוּ.

חֲדִי רַבִּי שְׂמֵעוֹן, אָמַר לִיָּה אֵלֶיהוּ, רַבִּי, אֲפַתַּח פּוּמָךְ, וַיִּנְהַרוּן מִיְלָךְ קַמִּי עֲתִיק יוֹמִין. פִּתַּח רַבִּי שְׂמֵעוֹן וְאָמַר, אִי נִיחָא קַמִּי דְמַר דְאַשְׂאֵל מִיָּנִיָּה חַד שְׂאִילָתָא. אָמַר לִיָּה, רַבִּי, קוּטְרָא דְהוֹרְמָנוּתָא בְּגִלְפִין טְהִירִין מֵהוּ.

אָמַר לִיָּה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, מְשַׁכְּנֵי אַחֲרֵיךָ נְרוּצָה. דְּהָא בְּאֵתֵר דְהוֹרְמָנוּתָא דְמַלְכָּא עֵילָאָה אֲזִיל, תַּפְּן אֲזִילֵי כּוּלְהוּ וְאֲתַמְשַׁכְּן אֲבַתְרִיָּה. הַשְּׂתָא רַבִּי, אִימָא מִיְלִיךְ וְסִדֵּר זֵינְךָ.

פִּתַּח וְאָמַר, מְשַׁכְּנֵי אַחֲרֵיךָ נְרוּצָה הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו. כְּתִיב, (שִׁם 130 א) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַר יְהוּדָה. תָּא חֲזִי. דָּוִד מַלְכָּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בֵיהּ יִתִּיר מִכָּל מַלְכִין דְעֵלְמָא, כְּמָה דְאַתְמַר, (מ"א ח טו) וְאֶבְחַר בְּדָוִד לְהִיּוֹת עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל. מֵאִי טְעָמָא.

בְּגִין דְדָוִד, מִן יוֹמָא דְהוּהוּ אֲזִיל בְּתֵר עָאנָא בְּמִדְבַרָא, הוּהוּ מִסְתַּכֵּל הֵתֵם בְּמִדְבַרָא עוֹבְדֵי אוּמָנוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהוּהוּ שֶׁם בְּמִדְבַר אֶת מַעֲשֵׂה הָאֻמָּנוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִיָּה

מְשַׁבַּח וְאָמַר, (תהלים ח ד) כִּי אֶרְאֶה שְׁמֶךָ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתֶיךָ וְגו'.

מֵאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְּהָא בְּלִילְיָא, כָּל בְּנֵי עֲלָמָא שְׂכָבֵי נְיִמִין עַל עַרְסִייהוּ, וְאִיהוּ הָוָה יְתִיב בְּמַדְבְּרָא, וְהוּוּ אֶסְתַּפֵּל בְּשִׁמְיָא, בְּסִיְהֵרָא וְכוּכְבִּיָּא וּבְמִזְלֵי, וּבְעוֹבְדֵי דְשִׁמְיָא, וְהוּוּ אָמַר כִּי אֶרְאֶה שְׁמֶיךָ וְגו'. וְכַתִּיב (שם פסוק י') ה' אֲדוֹנָנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ וְגו'. וְתַדִּיר הָוָה דְחִיל, וּמְשַׁבַּח וּמְרוֹמֵם לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

לְבַתֵּר הָוָה עָרִיק מִקְמֵי חֲמוּי, וּבְכָל עֲאֲקוּ דְהָוָה לִיָּה, הָוָה מְשַׁבַּח וּמְצַלִּי קְמֵי קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהִשְׁתָּא בְּהִיּוֹתוֹ בְּמַדְבַּר יְהוּדָה, דְּהָוָה שְׁאוּל מְלָכָא רְדִיף בְּתַרְיָה, הָוָה אָמַר שִׁירָה. דְכַתִּיב, מִזְמוֹר לְדָוִד (וְכֵן בְּאַבְשָׁלוֹם בְּתִיב (שם ג) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּכַרְחוּ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנֵי, הָוָה אָמַר, וְהִשְׁתָּא אָמַר שִׁירָה) בְּהִיּוֹתוֹ בְּמַדְבַּר יְהוּדָה, בְּאַתֵּר דְּהָוָה רְדִפִּין אַבְתַּרְיָה.

וְכֹה אָמַר, (שם טג ב) אֱלֹהִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ וְגו'. אֱלֹהִים, אֵלֵי, אַתָּה, תִּלְתִּי שְׁמֶהֱן אֵינוּן. אֱלֹהִים, דָּא אִיהוּ דְרֵגָא דִּילִיָּה, כְּתָרָא דְמַלְכוּתָא. אֵלֵי, דָּא רִישָׁא, דְכְתָרָא דָּא דְקִיָּמָא עֲלִיָּה, וְאִיהוּ חַד עֲמוּדָא דְכָל עֲלָמָא עֲלִיָּה קִיָּמָא. דְכַתִּיב, (משלי י כה) וְצַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם. אַתָּה, דָּא יְמִינָא עֵילְאָה. דְכַתִּיב, (תהלים קי ד) אַתָּה כַּהֵן לְעוֹלָם. וְעַל דָּא, תִּלְתִּי דְרֵגִין הָכָא, אֱלֹהִי"ם, אֵל"י, אַתָּה. אֲשַׁחֲרֶךָ, וְאַבְקַר לְגַבְרָךְ בְּכָל יוֹמָא תְדִיר.

צְמָאָה לָךְ נַפְשִׁי, כְּמָאן דְצָחֵי לְמִשְׁתִּי, אוֹף הָכֵי אָנָּא, צָחֵי נַפְשִׁי לְגַבְרָךְ, תְּאִיבָא לְגַבְרָךְ בְּשָׂרָא דִילִי, לְמַהוּי נַפְשָׁא וּבְשָׂרָא דְבִקְאָ לְגַבְרָךְ. בְּאַרְצֵי צִיָּה וְעֵיף בְּלֵי מֵיָם, מֵאֵי בְּלֵי מֵיָם. דְלִית תַּמָּן נְהִירוּ דְאוֹרֵיָתָא, נְהִירוּ דְנְהוּרָא עֵילְאָה.

שְׁמֶיךָ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתֶיךָ וְגו'. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהָרִי בְּלִילְיָה כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם שׁוֹכְבִים יְשָׁנִים עַל מְטוֹתֵיהֶם, וְהוּא הָיָה יוֹשֵׁב בְּמַדְבַּר, וְהָיָה מְסַתְּפֵל בְּשִׁמְיָם, בְּלִבְנָה וּבְכּוֹכְבִים וּבְמַזְלוֹת וּבְמַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם, וְהָיָה אוֹמֵר כִּי אֶרְאֶה שְׁמֶיךָ וְגו'. וְכַתּוּב (שם ה') אֲדוֹנָנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶיךָ וְגו'. וְתַמִּיד הָיָה פּוֹחַד, וּמְשַׁבַּח וּמְרוֹמֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אַחֲרַי כִּף הָיָה בּוֹרַח מִלְּפָנֵי חֲמוּי, וּבְכָל צָרָה שֶׁהִיָּתָה לוֹ, הָיָה מְשַׁבַּח וּמְתַפַּלֵּל לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְכַעֲתָ, בְּהִיּוֹתוֹ בְּמַדְבַּר יְהוּדָה, שֶׁהָיָה שְׁאוּל רוֹדֵף אַחֲרָיו, הָיָה אוֹמֵר שִׁירָה, שְׁכַתּוּב (תהלים טז) מִזְמוֹר לְדָוִד (וְכֵן בְּאַבְשָׁלוֹם כְּתוּב (שם ג) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּכַרְחוּ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנֵי, הָיָה אוֹמֵר, וְעַכְשָׁו אָמַר שִׁירָה) בְּהִיּוֹתוֹ בְּמַדְבַּר יְהוּדָה, בְּמַקּוֹם שֶׁהָיָה רוֹדְפִים אַחֲרָיו.

וְכֹה אָמַר? אֱלֹהִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ וְגו'. אֱלֹהִים, אֵלֵי, אַתָּה - שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת הֵם. אֱלֹהִים - זוֹהֵי דְרֵגָתוֹ, כְּתָר הַמַּלְכוּת. אֵלֵי - זֶה הָרֵאשׁ שֶׁהַכְּתָר הָזֶה שְׁעוֹמֵד עֲלָיו, וְהוּא עֲמוּד אֶחָד שְׁכָל הָעוֹלָם עוֹמֵד עָלָיו, שְׁכַתּוּב (משלי י) וְצַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם. אַתָּה - זֶה הַיְמִין הָעֲלִיּוֹן, שְׁכַתּוּב (תהלים קי) אַתָּה כַּהֵן לְעוֹלָם. וְעַל זֶה שְׁלֹשׁ דְרֵגוֹת כָּאֵן - אֱלֹהִי"ם, אֵל"י, אַתָּה. אֲשַׁחֲרֶךָ, וְאַבְקַר אֲצִלְךָ בְּכָל יוֹם תְּמִיד.

צְמָאָה לָךְ נַפְשִׁי (שם טז), כְּמֵי שְׁצָמָא לְשִׁתּוֹת. אִף כָּאֵן אָנִי, צְמָאָה נַפְשִׁי אֲלִיךָ, תְּאִיב אֲלִיךָ בְּשָׂרִי, שֶׁהָיָה הַנַּפְשׁ וְהַבְּשָׂר דְבִקְרִים אֲלִיךָ. בְּאַרְצֵי צִיָּה וְעֵיף בְּלֵי מֵיָם, מָה זֶה בְּלֵי מֵיָם? שְׁאִין שֵׁם אוֹר הַתּוֹרָה, הָאוֹר שֶׁל הַמְּאוֹר הָעֲלִיּוֹן.

בן בקדש חזיתך (ש), מה הטעם?
אלא פן בקדש חזיתך, אף על גב
שאני במדבר הזה, במקום שהוא
כף - אני רואה אותך להדבק בך,
ומשתוקק אחריך לראות ערך
וכבודך. וזה הוא כמו שכתוב (ש)
משכני אחריך נרוצה. בזמן
שתמשכני אחריך, הכל נתרצה
עמך.

הביאני המלך חדריו - אלו חדריו
גן העדן. ששנינו, כשברא
הקדוש ברוך הוא את אדם
הראשון, מעפרו של בית המקדש
נטל, ומשם נברא. ונפח בו נשמת
חיים, ומשם פתח לו פתח של גן
עדן, והכניס אותו לשבעים
חדרים היכלות קדושים, ועשה
לו עשר חפזות, כמו אותן החפזות
שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות
לצדיקים בגן עדן. ומלאכים
העליונים היו מרקדים לפניו,
והיה שמח שם.

ושם העביר לפניו הקדוש ברוך
הוא כל אותן רוחות ונשמות
שעתידות ומזמנות להיות בבני
אדם שיצאו ממנו.

בין שהגיע לדוד המלך, ראה
אותו שלא היו לו חיים כלל. אמר
לפניו: רבוננו של עולם, מי הוא
זה שלא ראיתי לו חיים? עד
שאמר לו הקדוש ברוך הוא: זה
דוד המלך. בין שראה אדם
הראשון כף, נתן לו משנותיו
שבעים שנים, והם שבעים
השנים של חיי דוד המלך. וכל
איבר ואיבר מכל איבריו נתן לו
משלו. וחסרו מאדם הראשון
שבעים שנה מאותן אלף השנים
שלו.

כתוב משכני אחריך נרוצה,
אותיות הסוד של השם הקדוש
היו חקוקות מעלה ומטה. בשעה
שאותן אותיות בולטות ועולות

בן בקדש חזיתך, מאי טעמא. אלא פן בקדש
חזיתך, אף על גב דאנא במדברא דא,
באתר דאיהו הכי, אנא חמי לך, לאתדבקא
בך, ותאיב אבתרך למחמי עונך וכבודך. ודא
איהו פמא דכתיב, משכני אחריך נרוצה,
בזמנא דתמשכני אבתרך, פלא נתרעי עמך.

הביאני המלך חדריו, אליו חדריו דעדן.
דתנינן, פד ברא קודשא בריך הוא
לאדם הראשון, מעפרא דבי מקדשא נטיל,
ומתמן אתברי. ונפח באנפוי נשמתא דחיי,
ומתמן פתח ליה פתחא דגן עדן, ועייל ליה
בשבעין אדרין היכלין קדישין, ועבד ליה
עשר חופזות. פגוונא דאינון חופזות דזמין
קודשא בריך הוא למעבד לצדיקנא בגן עדן.
ומלאכי עילאי הוו מרקדן קמיה, והוה חדי
תמן.

ותמן אעבר קמיה קודשא בריך הוא, כל אינון
רוחין ונשמתין, דזמינין ומתעתדן
למהוי בבני נשא, דיפקון מיניה.

בין דמטא למלך דוד, חמא ליה דלא הוי
ליה חיי כלל. אמר קמיה רבוננו של
עולם, מאן הוא דנא, דלא חמינא ליה חיי,
עד דאמר ליה קודשא בריך הוא, דוד מלכא
איהו. בין דחמא אדם הראשון כף, והיב ליה
משנוי שבעין שנין, ואינון שבעין שנין דחיי
דוד מלכא. וכל שייפא ושייפא מכל שייפוי,
יהב ליה מדיליה, וחסרו מאדם קדמא
שבעין שנין, מאינון אלף שנין דיליה.

כתיב, משכני אחריך נרוצה, אתון דרזא
דשמא קדישא, הו גליפין עילא
ותתא. בשעתא דאינון אתון בלטין וסלקין
לגבי אתון אחרנין, כל אינון משריין קדישין,